

[Finansministeren.]

Forhold — det er dør man kan øve den afgørende Indflydelse.

Det ærede Medlem Hr. Krag spurgte, med hvilken Begrundelse den Fremgangsmaade var valgt, at man klassificerede paa den Maade, at man regnede med Points og ikke med Procenter, og lod en Bevægelse indtil en Kurs af 125 være afgiftsfri. Jeg tror, det ærede Medlem mente, at det ikke var korrekt, naar man havde brugt Udtrykket Procent. Det er det Udtryk, man har brugt i Børskredse med Hensyn til de Foranstaltninger, der er truffet, hvor man mener Points, og jeg har ment at gøre det, der er tænkt paa, tydeligt ved i Lovforslaget at føje Ordet „Points“ til Procentbetegnelsen.

Jeg kan med Hensyn til denne tekniske Fremgangsmaade sige, at jeg for det første har lagt afgørende Vægt paa en meget let haandterlig Regel. Det er givet, at her, hvor der er Tale om Afregninger pr. Dag, er det meget nyttigt at have en let overskuelig og let haandterlig Regel. Og dernæst har det været min Opfattelse, at det ikke vilde være rigtigt at beskatte med en saadan ekstra Beskatning Kursstigninger, der kun bringer Aktierne op til den nominelle Kursværdi, d. v. s. til den Værdi, som er investeret i det paagældende Selskab. Man kan naturligvis sige, at der er nogle, der har købt billigt, men der er vel ogsaa nogle, der ligger med Aktierne fra gammel Tid, og derfor forekommer det mig at være naturligt som Udgangspunkt at vælge den nominelle Værdi. Det er den, der er valgt som Udgangspunkt, og oven paa denne Værdi er lagt 25 Points. I de Tilfælde, hvor Aktiernes Kurs ligger over 125, anvendes den højere Takst under Forudsætning af, at Stigningen siden 31. August er over 25 Points. Det forekommer mig at være en naturlig Fremgangsmaade, ligesom der jo ved Vurdering af Dividenden altid regnes i Procent af de nominelle Værdier.

Jeg erkender, at den procentvise Kursstigning, der kan indkasseres, uden at den højere Beskatning bliver anvendt, bliver mindre, jo højere Værdi Aktierne staar i den 31. August. Det erkender jeg, men mit Udgangspunkt har været dette, at det i og for sig vilde være naturligt at nøjes med en mindre Margen end de 25 Points, men jeg har, om jeg saa maa sige, givet et Nedslag for de Aktier, der ligger lavere, og hvor Aktiespekulationen ikke vil have meget at gøre, inden de kommer op i højere Kurser.

Jeg skal paa den Foranledning, som det

ærede Medlem Hr. Krag har givet, bekræfte, at Salgsavance paa Obligationer ikke vil blive inddraget i den nye Beskatningsregel, som jeg antydede ved Lovforslagets Fremsettelse. Hvad angaar denne Beskatningsregel, vil jeg gerne sige, at jeg ogsaa mener, at en saadan Regel har en Betydning, der rækker langt ud over det rent fiskale — men naturligvis er der Penge i denne Situation i en saadan Regel. I øvrigt vil jeg gerne understrege, at det, der regnes med, kun er den Værdistigning, som er indtraadt efter den 31. August, idet altsaa den Værdistigning, som en „Anlægsmand“ har haft paa sine Papirer, fra han har købt og indtil den 31. August, ikke vil paavirkes af det Forslag, der kommer frem, ligesom omvendt det Tab, der har været i den Tid, heller ikke paavirkes. Men jeg erkender, at Tab og Gevinst efter den 31. August naturligvis maa behandles paa samme Maade, saa længe en saadan midlertidig Lov er gældende som den, der her er Tale om.

Naar jeg tillægger det saa stor Betydning at faa dette Lovforslag gennemført, er det, fordi jeg regner med — og ogsaa véd af de Erfaringer, jeg gjorde under den sidste Krig, hvor jeg jo gennem mit Arbejde i Københavns Skattevæsen havde disse Forhold meget nær ind paa Livet —, at, hvis man ikke hemmer paa dette Omraade, saa vil der med stigende Kurser blive mobiliseret meget store Aktiepartier, som sættes ind i Spekulationen; det vil igen sige, at der bliver løsgjort store Pengemidler, som for en væsentlig Del vil arbejde i Spekulationen. Det er jo nok muligt, som det ærede Medlem Hr. Krag siger, at visse af disse Penge vil gaa over i Obligationskøb, men der er ingen Tvivl om, at langt den største Del af dem vil blive mobiliseret til Aktiespekulation, og der skal et betydeligt Skred paa hele Aktiemarkedet til, for at virkelig en Spekulation kan komme til at udfolde sig og faa det Materiale at arbejde med, som er nødvendigt. Hertil kommer en anden Ting: en saadan Tilstrømning af Aktier, der har ligget i Ro, til Aktiemarkedet vil betyde, at Aktiemajoriteterne i mange Selskaber efterhaanden kan skifte paa en saadan Maade, at man i Stedet for at have en Majoritet af solide gamle Aktionærer faar en Majoritet af Aktiespekulanter. Vi saa under Krigen hvad det betød over for de Krav om Dividender, der blev stillet til Aktieselskaberne. Ogsaa paa dette Omraade vil det være en nyttig Foranstaltning saa vidt muligt at holde Aktierne i Ro dør, hvor de ligger.

Der er i øvrigt fremsat en Række Bemærkninger, der strejfer ind paa en lang